

Ve své práci jsme se pokusili najít styčné body nebo kritéria pro analýzu několika výpravných děl současných latinskoamerických autorů konce tisíciletí. Umění a literatura, výpravná próza obecně a román zvláště různým způsobem odrážejí okolnosti tvorby. Základní osou našich úvah je tzv. globalizace a její bezprostřední dopady na latinskoamerickou literární tvorbu.

Rozpoznání stop naše epochy v dílech samých nám pomáhá k poznání podstatných rysů této doby. Chtěli jsme proto poukázat na díla, která nám zprostředkovávají jistou změnu a v nichž vnímáme příznaky globalizace. Ve své práci jsme se pokusili tyto příznaky reflektovat v jejich formálním i typologickém aspektu.

Globalizace je mohutný jev, pokud jde o homogenizaci a integraci současného světa, a její přímé důsledky ve sbližování různých kulturních reálií jsou dnes evidentní. To znamená, že dnes převažuje dialog mezi kulturami a mezi obory, a také to přináší nevyhnutelné důsledky v transkulturaci, smíšenosti, symbióze a synkretismu společnosti. V této práci jsme se pokusili postihnout několik nejvýznamnějších rysů tohoto jevu ve vztahu k literárním mezníkům.

136

Rok 1996 se stal mezníkem. Dvě skupiny spisovatelů, dnes již ne tak současných, kteří se spíše negativně vymezovali vůči dosavadní latinskoamerické výpravné próze. Skupiny tvořilo na jedné straně pět mexických romanopisců sdružených okolo tzv. manifestu crack, na druhé straně autoři souboru povídek McOndo, jehož úvod představoval také jakýsi manifest. Sám titul knížky evokuje a parafrázuje Macondo, archetypální vesnici Gabriela Garcíy Márqueze. Shrnujeme informace o vzniku těchto dvou spisovatelských iniciativ, abychom tyto mezníky historicky situovali v rámci latinskoamerické výpravné prózy 20. století.